

Mødet den 17. August 1939.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Esther Aggebo.

1. Indstilling fra Legatudvalget om Uddeling af forskellige **Legatportioner.**

a. (J. Nr. 20¹—1939). H. E. Basses Legat.

En Portion paa 40 Kr. tildeles Viggo Albert Nielsen.

b. (J. Nr. 20²—1939). Therese Hemmerts og Sofie Lindhardts Legat.

En Portion paa 100 Kr. tildeles Frk. Karen Marie Sørensen.

c. (J. Nr. 20³—1939). Enkefru Emilie Marie Berings Legat.

En Portion paa 60 Kr. tildeles Frk. Ellen K. Michelsen.

d. (J. Nr. 20⁴—1939). Arbejdernes Understøttelseslegat.

En Portion paa 30 Kr. tildeles Enke Mika Julie Pedersen.

e. (J. Nr. 20⁵—1939). Poul Sørensen Lofts Legat.

En Portion paa 48 Kr. tildeles Enke Karoline E. Gilberg.

f. (J. Nr. 20⁶—1939). Politiassistent Jørgensens Legat.

To Portioner à 100 Kr. tildeles Enkerne Maren Pedersen og Augusta M. Poulsen.

Vedtaget ved Cirkulation.

2. (J. Nr. 103—1939). Licitationsstilbud paa elektriske Installationer til det nye **Raadhus**.

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Indstilling:

Lysinstallation: A/S »Eifa« for 69071,50 Kr.

Elektrisk Kraft: A/S Frichs for 26905,90 Kr.

Vedtaget ved Cirkulation.

3. (J. Nr. 469—1939). Licitationsstilbud paa en **Vandbeholder** til 2. Trykzone.

Vandværksudvalget indstiller at overdrage Arbejdet til Klostergaard Sørensen & Søn for 72800 Kr.

Vedtaget ved Cirkulation.

4. (J. Nr. 443—1939). Bortgivelse af Fripladser ved Den jyske **Handelshøjskole**.

Fra Skolen forelaa følgende Indstilling:

Etaarig Kursus, halv Friplads: Erik Mogenssen, Inge Valeur, Knud Birkelund og Litha Christophersen.

Halvaarlig Kursus, halv Friplads: Ebba K. Brask.

Toaarig Kursus, hel Friplads: Verner Parst.
Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 479—1939). Indstilling angaaende Ansættelse af en 1. **Reservekirurg** ved Kommunehospital.

Sygehusudvalget indstiller at ansætte 2. Reservekirurg ved Righospitalet, Dr. med. Ulrik Starup.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 480—1939). Indstilling angaaende Ansættelse af en 1. **Reserve**læge ved Kommunehospitalets medicinske Afdeling.

Sygehusudvalget indstiller at ansætte Reserve-læge ved Bispebjerg Hospital Dr. med. Erling Lundsteen.

J. R. Fanger havde ikke noget mod Indstillingen, men vilde spørge, om der var Pladser ledige paa Hospitalet.

K. Moustén svarede, at den medicinske Reservelæge skulde afløse Dr. Guldager, og det var tidligere vedtaget, at der skulde ansættes to 1. Reservelæger paa kirurgisk Afdeling.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 199—1939). Indstilling fra Skoleudvalget til Besættelse af **Rektorembedet** ved Marselisborg Skole.

Følgende alfabetiske Indstilling forelaa:

Lektor A. N. Brorson Fich, Aalborg.

Adjunkt S. Rasmussen Højby, Horsens.

Lektor A. J. Larsen Saxe, Fredericia.

Lektor R. Skougaard, Nykøbing.

Lektor A. Strehle, Aarhus.

Kommissionen tillader sig at henlede Opmærksomheden paa Lektor N. A. B. Fich og Lektor A. Strehle, dog særlig paa Lektor A. Strehle.

Borgmesteren antog, man kunde slutte sig til Skolekommissionens enstemmige Indstilling og særlig anbefale Lektor Strehle.

K. Moustén henstillede at tilføje, at da man ikke for Tiden har nogen Rektor ved Skolen, vil man gerne have Sagen afgjort snarest mulig.

Vald. Kloster spurgte, om man i Henhold til Borgmesterens Udtalelse kunde blive enige om kun at udpege Strehle.

K. Moustén bemærkede, at dette Spørgsmaal var diskuteret indgaaende i Kommissionen, og Taleren vilde anbefale at tiltræde den foreslaaede Form.

J. R. Fanger syntes ogsaa, at Byraadet skulde pege paa en bestemt Ansøger. Strehle var en udmærket Mand, og der var stort Flertal

for ham i Skolekommissionen; men som det laa, var det tvivlsomt, at det blev ham.

Hans Madsen gjorde opmærksom paa, at Afgørelsen laa hos Ministeriet, og hvis en anbefaling skulde have Betydning, maatte der være fuldstændig Enighed; derfor var det bedst at blive staaende ved Kommissionens Forslag.

H. J. Baden pegede paa, at det var Skolekommissionen, der havde Indstillingsret, og ikke Byraadet; det var blot en gammel Skik, at disse Sager gik til Byraadet, og hvis der var Uenighed mellem Kommissionen og Byraadet, vilde Ministeriet sikkert kun regne med Kommissionens Indstilling.

Borgmesteren troede alligevel, man regnede lidt med Byraadet. Men det skulde nok blive ordnet paa bedste Maade, og hvis Skolekommissionen ønskede en bestemt Mand, havde den jo Lov til at henvende sig til Ministeriet derom.

Vald. Kloster vilde gerne være med til at rette en særlig Henvendelse til Ministeriet om at faa Strehle udnævnt.

Borgmesteren svarede, at det kunde overlades til Skolekommissionen at ordne dette Spørgsmaal.

Indstillingen tiltraadtes enstemmig.

8. (J. Nr. 474—1939). Indstilling fra Skovudvalget om, at Restauratør Randa overtager Lejemaalet af **Ørneredepavillonen**.

Følgende Indstilling forelaa:

»Da Restauratør Arendt, Ørnereden, ikke har været i Stand til at klare sine Forpligtelser overfor Kommunen med Hensyn til Lejeafgiftens Betaling, har han andraget om at maatte overdrage sit Lejemaal til Restauratør S. Randa

fra 1. September d. A. Skovudvalget har vedtaget at imødekomme dette Andragende paa Betingelse af, at Arendts Restancer, ialt 3825,48 Kr., forinden bliver berigtiget, hvilket man herved tillader sig at indberette.«

H. J. B a d e n forelagde Indstillingen. Restauratør Arendt var i Restance baade for Leje og Brændsel, men Randa vilde træffe en Ordning med ham, saa Kommunen blev holdt skadesløs, og det var rart at redde dette Beløb. Ørnereden var næppe saa godt et Sted, som det har været, vel nok fordi Strømmen gik mere til Moesgaard.

Indstillingen tiltraadtes.

9. (J. Nr. 456—1939). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om **Udleje af et Areal** ved Nordre Ringgade til D. D. P. A.

Udvalget indstiller, at det omhandlede Areal udlejes til D. D. P. A. for et Tidsrum af 20 Aar mod en Afgift af $2\frac{1}{2}$ Kr. pr. m^2 aarlig, altsaa 2625 Kr. for de 1050 m^2 .

Borgmesteren oplyste, at man først forlangte en Afgift i Forhold til Salget af Benzin, men det vilde Selskabet nødigt, og man enedes saa om det foreliggende Forslag.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 446—1939). Indstilling fra Budgetudvalget om Honorar til **Bevillingsnævnets** Sekretær og Protokolfører.

Udvalget indstiller, at der bevilges Politikommissær Flagstad som Sekretær et Aarshonorar paa 200 Kr. og Overbetjent Sørensen 100 Kr.

Borgmesteren udtalte, at da Politiet nu ikke mere var kommunalt, havde man fundet det rigtigt at give dem et lille Vederlag. Politimesteren havde foreslaaet 500 Kr., men Købstadforeningen havde meddelt, at der i Almindelighed ikke be-

tales noget udenfor København. Taleren anbefalede Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 25¹—1939). Andragende fra Automatkafeen, Guldsmedgade, om Tilladelse til at **holde aabent til Kl. 12 Nat.**

Bevilgedes mod en Afgift af 300 Kr.

12. (J. Nr. 8⁵⁻⁶—1939). Indstilling fra Ligningskommissionen om **Efterbetaling af Skat** paa Grund af urigtig Selvangivelse.

Kommissionen foreslaar følgende Efterbetalinger:

Enkefru L. C. Bings Dødsbo.....	2619,51	Kr.
Hotelforpagter C.B.Madsen, Vester-		
gade 51	2079,50	»
Vognmand E. Nielsen, N. Ebbesens-		
gade 123	650,00	»
Gartnermedhjælper S. Nørby An-		
dersen, nu Hellerup	550,00	»
Murersvend Alfred Christensen, nu		
Viborg.....	400,00	»
	<u>Ialt 6299,01</u>	<u>Kr.</u>

Tiltraadtes.

13. (J. Nr. 191⁵—1939). Ansøgning fra Arbejdernes Byggeforening om Garanti for **Statslaan** i Henhold til Lov Nr. 153—1938.

Anbefalet af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

Borgmesteren oplyste, at det drejede sig om 70000 Kr., som Kommunen skulde staa som Garant for; men da det var en god og sikker Institution, kunde man vel tiltræde det. Sagen skulde til 2. Behandling.

Overgik til 2. Behandling.

14. (J. Nr. 191¹⁰—1939). Ansøgning fra Smedesvend

S. P. Larsen om **Statslaan** til et Byggeforetagende paa Matr. Nr. 52 a af Markj.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse anbefaler et Statslaan paa 5100 Kr. i Henhold til Stadsarkitektens Erklæring.

Tiltraadtes.

15. (J. Nr. 298—1939). Indstilling fra Belysningsudvalget om, at uerholdelige Restancer for **Gas- og Elektricitetsafgift** føres til Afgang i Regnskabet.

Restancerne androg for Gasafgift 5414,78 Kr. og for Eletricitetsafgift 5686,50 Kr., ialt 11101,28 Kr.

B o r g m e s t e r e n bemærkede, at det var gamle Restancer, som var umulige at faa ind. Der var ogsaa andre Restancer, men dem forsøgte man at indkassere.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 426—1939). Andragende fra Overassistent hos Bygningsinspektøren, F. B. Rasmussen, om **Oprykning i 3. Lønklasse.**

Anbefalet af Bygningskommissionen.

B o r g m e s t e r e n oplyste, at Assistenten i de senere Aar nogle Gange havde maattet fungere som Bygningsinspektør, da denne havde haft nogle Sygdomsperioder; derfor havde Kommissionen anbefalet det. Lønudvalget havde tiltraadt det som gældende fra $\frac{1}{4}$ 1940, saaledes at hans Anciennitet regnes fra $\frac{1}{4}$ 1934.

Indstillingen vedtoges.

17. (J. Nr. 349—1939). Indstilling fra Havneudvalget om Havnearbejder C. G. Laursens Optagelse under **Pensionsregulativet.**

Tiltraadt af Lønudvalget, idet Ancienniteten fastsættes til $\frac{1}{4}$ 1939.

Indstillingen vedtoges.

18. (J. Nr. 29⁶—1939). Andragende fra Skolebetjent J. P. Skejbye om **Afsked med Pension** fra 1. November 1939.

Bevilgedes. Pensionen fastsattes til 2160 Kr.

19. (J. Nr. 432—1939). Fastsættelse af **Pension** til Enken efter Kedelpasser E. Bræstrup.

Pensionen fastsattes til 1200 Kr.

20. (J. Nr. 266—1939). Andragende fra fhv. Sygeplejerske Anna S. Christensen om en aarlig **Understøttelse**.

Lønudvalget kan af Hensyn til Konsekvenserne ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

21. (J. Nr. 16⁵—1939). Indstilling fra Socialudvalget angaaende Begæring fra den arbejdsløse Robert Harald Thomsen om **Kommunehjælp** i Henhold til Lovens § 293, Stk. 2.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at der ikke var Enighed om Indstillingen, men Amtet havde paalagt Udvalget at yde Understøttelse til vedkommende, da Byraadet ikke havde haft Møde i den sidste Tid.

Chr. Nielsen oplyste, at vedkommende Ansøger i 2¹/₂ Aar havde været Bud til en Løn af 25 Kr. pr. Uge, og i den sidste Tid havde Kontoret bevilget ham 40 Kr. til Husleje. Han havde saa anmodet sin Arbejdsgiver om Lønforhøjelse, hvilket denne ikke vilde give, idet en yngre Mand godt kunde udføre Arbejdet. Da han ikke mente vedblivende at kunne gaa for en saadan Løn, opsagde han Pladsen, og af sin Organisation fik han en Understøttelse paa 27 Kr. om Ugen. Flertallet havde nu ment, at man i Henhold til de almindelige Regler maatte bevilge ham 15 Kr. pr. Maaned i Huslejetilskud, men Udvalgets Mindretal vilde ikke gaa med

dertil. Manden havde saa klaget til Amtet, som henstillede at yde ham Hjælp efter de almindelige Regler, og da Mindretallet ikke vilde gaa med dertil, havde Amtet ved en ny Skrivelse paalagt Udvalget at yde ham denne Hjælp, indtil Byraadet kunde tage Stilling dertil. Det var egentlig den første Sag, som Udvalget havde været uenigt om, idet man altid havde bøjet sig for hinanden for at faa en enig Indstilling til Byraadet, og Taleren fandt Mindretallets Stilling til denne Sag ret uforstaaelig. Hvis man vilde forlange, at en organiseret Arbejder skulde arbejde for 25 Kr. om Ugen, var det et Slag i Ansigtet paa de organiserede Arbejdere. Taleren vilde anbefale at vedtage Flertallets Indstilling, for hvis man forkastede Forslaget, betød det kun, at Amtets Paalæg vilde foreligge igen.

I. C. Sørensen kunde ikke indse, at Amtet havde nogen som helst Ret til at give Paalæg her, da det drejede sig om et Tillæg udover den forsikringsmæssige Grænse. Formen for denne Sag var derfor fuldstændig forkert; det var Byraadet, der maatte spørges og træffe Afgørelsen uden Hensyn til Amtet, for dette havde ikke noget at sige i denne Sag. Loven sagde at disse Bevillinger skulde vedtages i Byraadet med $\frac{2}{3}$ Stemmers Majoritet, og at handle anderledes var i Strid med Loven. Taleren ønskede derfor Afstemning om Sagen.

Chr. Nielsen hævdede, at Landsretssagførerens Standpunkt ikke var rigtigt. Stiftamtmanden foretog sig ikke noget, der ikke havde Lovhjemmel, og ifølge Lovens § 50 var Amtet berettiget til at forhøje en Understøttelse uanset Byraadets Stilling. Sagen var derfor behandlet

fuldstændig rigtigt, efter at Manden havde klaget til Amtet.

J. R. F a n g e r kunde ikke indse, hvorfor disse Sager saa skulde i Byraadet.

B o r g m e s t e r e n forstod det saaledes, at fra den 9. Juli og indtil Byraadets Afgørelse kan træffes, kan Amtet paalægge Udvalget at yde Hjælp; men om Amtet, hvis Byraadet nægter Hjælp, vedblivende kan give et saadant Paalæg, turde Taleren ikke afgøre. Det vilde dog være rart at faa dette Spørgsmaal helt klaret.

J. R. F a n g e r spurgte, hvorledes Amtets Skrivelse lød.

B o r g m e s t e r e n oplæste Skrivelsen, hvori Amtet anmoder Udvalget om at yde ham den nødvendige Understøttelse. Men forøvrigt var det et Skraaplan, hvis en Arbejdsgiver kunde byde en Arbejder en saa ringe Løn, at han skulde have Hjælp fra Socialkontoret for at kunne leve.

T h o m a s C h r i s t e n s e n forstod ikke Mindretallets Stilling til denne Sag. Landsrets-sagfører Sørensen syntes at ville hænge sig i en juridisk Bestemmelse, som maaske heller ikke kunde holde. Vilde man tvinge Manden til at arbejde for denne Løn?

M ø l l e r R a s m u s s e n svarede, at Mindretallets Stilling var den, at Manden kunde være bleven i Pladsen, indtil han fik Arbejde til en bedre Løn.

E. R o l a n d e r kunde daarligt tro, at Mindretallet vilde fastholde denne Stilling. Manden havde gennem flere Aar taget dette Arbejde til en lille Løn, fordi han ikke kunde faa mere, og nu skulde han altsaa tvinges til at blive i Pladsen, til han kunde faa noget bedre. Det var at for-

hindre ham i at søge andet Arbejde, for skulde han gøre sig Haab om noget andet, maatte han stille paa en eller anden Arbejdsplads 4 Gange om Dagen, ellers havde han overhovedet ingen Chance for at faa Arbejde. Der var Mennesker, som maatte prøve dette i Aarevis, og som kun fik Arbejde faa Dage om Aaret. Men det var altsaa den eneste Udvej for at faa noget at bestille, og det kunde dog næppe være Mindretallets Mening at vilde berøve Manden denne lille Chance. At ville tvinge ham til at blive i denne Plads, var det samme som at give hans Arbejdsgiver Understøttelse, og det var at komme for langt ud. Taleren kunde ikke tro, at Mindretallet vilde stemme imod Forslaget.

J. R. F a n g e r troede ikke, at Amtmanden kunde paalægge Byraadet noget som helst i den Retning, og det kunde være rigtigt at nægte Hjælpen for at se, om Amtmanden derefter kan give Byraadet et Paalæg. Paa den anden Side var det ravruskende galt at yde Understøttelse til Folk, som har Arbejde, og det kunde være interessant at se, om det fandt Sted i andre Tilfælde. Men Mindretallet ønskede særlig at faa at vide, om Amtet kan diktere Byraadet noget eller ikke.

Møller Rasmussen kunde ogsaa ønske det Spørgsmaal afgjort, om Udvalget skal betale Understøttelse til en Mand, som er i Arbejde.

C h r. N i e l s e n fastholdt, at Amtmandens Skrivelse indeholdt et høfligt Paalæg, og der stod udtrykkeligt i Loven, at Amtmanden er berettiget til at paalægge Udvalget at yde Understøttelse, indtil Byraadet afgør Sagen; fattige Mennesker kunde jo ikke vente et Par Maaneder, mens Byraadet holdt Ferie. Man burde ikke

blande noget i denne Sag, som ikke havde noget med Sagen at gøre. Selvfølgelig ydede man Understøttelse til Folk, som ikke var fuldt beskæftiget, men kun havde Arbejde enkelte Dage i Ugen. Her drejede det sig om en Arbejdsgiver, som ikke havde Overenskomst med nogen, og som derfor ikke kunde komme i Konflikt med sin Organisation, fordi han ikke lønnede efter Tariffen. Men saa kunde man heller ikke bebrejde Arbejderen, at han søgte at skaffe sig bedre lønnet Arbejde, og det havde Amtet ogsaa givet ham Medhold i. Taleren tvivlede om, at Mindretallet vilde give organiserede Arbejdere denne Knytnæve i Ansigtet, at de skal arbejde for 25 Kr. om Ugen.

Stecher Christensen udtalte, at i Almindelighed maatte man reagere imod, at Folk gør sig arbejdsløse og saa søger Socialhjælp. Men Forholdene kunde godt ligge saaledes, at man var nødt til at tage en anden Stilling. Det kunde ikke være Meningen, at Socialvæsenet skal bruges til at trykke Lønnen ned. I dette Tilfælde var det en Mand paa 25 Aar, som var gift og havde et Barn, og saa maatte man overveje, hvor længe han skal være forpligtet til at gaa for 25 Kr. om Ugen. Taleren vilde henstille, at man her stemmer for Bevillingen og ikke risikerer at faa en ministeriel Tilkendegivelse af, at man er pligtig til at yde ham Understøttelse.

H. J. B a d e n forstod, at man her var kommet til at hænge i Principperne. Taleren vilde dog vægre sig ved at tro, at Mindretallets Repræsentanter i Byraadet vil finde, at 25 Kr. om Ugen er noget at leve af for en Familie.

I. C. S ø r e n s e n pegnde paa, at der var to Sider i denne Sag, som havde Interesse. Den

ene var, om Socialvæsenet skal bidrage til Løntrykkeri, og det vilde Taleren bestemt gaa imod. Den anden Side af Sagen var, at naar der er Tale om en Understøttelse udover den forsikringsmæssige Grænse, saa var det Byraadet alene, som traf Afgørelsen med $\frac{2}{3}$ Majoritet. Derfor behøvede man ikke at modtage Direktiver hverken fra Amtet eller fra Ministeriet. Taleren ønskede Afstemning om Forslaget for at faa dette fastslaaet. Om Socialudvalget saa senere kunde komme tilbage til Sagen, var et andet Spørgsmaal.

Hans Madsen syntes, at Mindretallet var lidt ude at svømme. Oprindeligt laa det saaledes, at man tog Afstand fra, at Manden faar Understøttelse, fordi han ikke vilde beholde en Plads til 25 Kr. om Ugen; men nu bedyrede man, at Socialudvalget ikke skal være Løntrykker og give Tilskud til en daarlig Arbejdsløn. Men det var netop det, som Hr. Møller Rasmussen forlangte i Udvalget, at Manden skal blive i Pladsen, saa Mindretallet maatte helst drøfte indbyrdes, hvorledes disse Ting skal forenes.

Chr. Nielsen vilde stadig henvise til Lovens § 50, hvor der udtrykkelig stod, at Amtmanden kan træffe Afgørelsen. Selvfølgelig havde Taleren ogsaa juridisk Bistand. Men Mindretallet havde vist vanskeligt ved at klare sig ud af den lidt pinlige Situation; den var ikke Mindretallet værdig.

Kai Blicher erklærede, at Hovedsagen var at faa afgjort, om Chr. Nielsen eller Mindretallet havde Ret i deres Paastand. Man ønskede derfor Afstemning for at faa dette Spørgsmaal afgjort.

Chr. Nielsen svarede, at Mindretallet havde faaet en Næse fra Amtet.

Borgmesteren henstillede, at man i dette Tilfælde gaar med til Flertallets Indstilling. Denne Sag burde ikke gøres til Genstand for Nægtelse, da det var en ganske meningsløs Løn at byde en Arbejder. Taleren mente dog ligesom Landsretssagføreren, at Amtmandens Myndighed er begrænset, og at den ikke gaar ud over Byraadets Beslutninger. Maaske kunde man afæske Ministeriet en nærmere Redegørelse for det omstridte Spørgsmaal.

Chr. Nielsen syntes ikke, det var nødvendigt at spørge Ministeriet, naar Amtmandens Myndighed var fastsat i Loven.

I. C. Sørensen indrømmede, at Møller Rasmussen havde set saaledes paa Sagen, som der blev sagt, men det udelukkede jo ikke, at andre af Gruppen kunde mene noget andet; enhver havde Lov at have sin Mening. En Mand burde i Almindelighed ikke forlade sit Arbejde for at faa Understøttelse, men heller ikke være Løntrykker. Men det afgørende var, at det er en Byraadssag, og at Byrådet ikke skulde modtage Direktiver hverken fra Amtet eller Ministerier. Men man kunde jo lade Sagen gaa tilbage til Udvalget, der saa kunde afgøre det angaaende Understøttelsen, og saa rette en Forespørgsel til Ministeriet, om Amtet eller Ministeriet kan ændre en Byraadsbeslutning, naar Forslaget ikke har faaet $\frac{2}{3}$ Majoritet. Det var meget vigtigt at faa dette Spørgsmaal afgjort.

Thomas Christensen foreslog at afgøre Sagen angaaende Understøttelsen nu og saa tiltræde Hr. Sørensens Forslag om at faa det andet Spørgsmaal klaret.

Chr. Nielsen gjorde opmærksom paa, at her forelaa ikke noget om, at Amtmanden har

ændret en Byraadsbeslutning, men at han har givet Socialudvalget Paalæg om at yde Hjælp, indtil Byraadet havde truffet en Afgørelse. Taleren vilde ikke være med til at spørge Ministeriet om en Ting, som udtrykkelig stod i Loven; men den konservative Gruppe kunde jo spørge.

J. R. Fanger saa efter denne Udtalelse ingen anden Udvej end at kræve Afstemning, saa vilde man faa en Afgørelse af Spørgsmaalet.

Borgmesteren mente, man godt kunde følge Hr. Sørensens Henstilling om at sende Sagen tilbage til Udvalget. Taleren gik saa ud fra, at Udvalget var enigt om, indtil der foreligger en Afgørelse, at udbetale Manden den almindelige Understøttelse, saa var det Udvalget, som handlede, og ikke Byraadet. Saa kunde Socialudvalget eller den konservative Gruppe rette en Forespørgsel til Ministeriet om det andet Spørgsmaal, og Taleren vilde i saa Fald anmode om at faa Forespørgslen tilstillet skriftlig.

I. C. Sørensen kunde tiltræde Borgmesterens Forslag.

Sagen gik tilbage til Udvalget.

22. (J. Nr. 17²⁵—1939). Indstilling fra Socialudvalget om **Eftergivelse af Hjælp** ydet til S. B. B. Andersen, J. Justsen, Chr. H. Hansen, Egon P. Lassen, T. E. Sørensen, J. Andersen, C. P. Jørgensen, H. P. Mikkelsen, E. C. Ringgaard og K. W. Stickelmann.

Tiltraadtes.

23. (J. Nr. 32⁶—1939). Indstilling fra Socialudvalget om, at A. P. A. Nansen Poulsen anbringes paa **Arbejdsanstalt** i 3 Maaneder.

Tiltraadtes.

24. (J. Nr. 12⁹—1939). Indstilling fra Socialudvalget

om Bevilling af personligt Tillæg til **Rentenydere**
i Henhold til Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5.

Tiltraadtes.

25. (J. Nr. 12⁸—1939). Indstilling fra Socialudvalget
om Bevilling af **Huslejetilskud** til Aldersrente-
nydere.

Tiltraadtes.
